

Sytytän kynttilän

Sytytän kynttilän ja muistan tänään sitä äitiä, joka 18 vuotta sitten keväällä sai kuulla odottavansa ensimmäistä lastaan. Lapsen laskettu syntymäpäivä oli 2.12. Lapsi ei syntynyt tuona päivänä, vaan kaksi ja puoli kuukautta aikaisemmin ja vaikka hän oli liian pieni elämään tässä maailmassa pitempään kuin kolme päivää, hän ehti muuttaa tuon äidin maailman.

Sytytän kynttilän ja muistan tänään sitä äitiä, joka 2000 vuotta sitten odotti ensimmäistä lastaan. Lasta, jonka kuolemaa hän joutui 30 vuotta myöhemmin vierestä katsomaan. Lasta, joka syntymänsä, ristinkuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta muutti koko maailman.

Sytytän kynttilän ja muistan tänään niitä äitejä, jotka odottavat lasta pakolaisina sodan ja turvattomuuden keskellä. Heitä minä voin auttaa. Välittämällä ja antamalla apua esimerkiksi Suomen Lähetysseuran kautta voin vaikuttaa siihen, että heidänkin lapsensa voivat aikanaan muuttaa heitä ympäröivää maailmaa.

Muutokseen tarvitaan iloa. Kun ilo pääsee asumaan minussa, voin huomata oman maailmani muuttuneen ja pystyväni itse muuttamaan ympärilläni olevaa maailmaa. Tällaista pysyvää iloa en voi kuitenkaan itse synnyttää, vaan se tulee annettuna taivaasta. Siksi tänään, adventtiaikana, ensimmäisen adventtikynttilän palaessa odotan Kristusta ja keskellä kaoottista maailmaa voin luottavaisesti yhtyä virsirunoilijan sanoihin (VK 8:3):

*Kun rauha oli poissa
ja ilo kaukana,
kiiruhdit, rauhantuoja,
toit ilon taivaasta.*

-Marja Korhonen